

Kitab Daniel - Nomer Wolung Puluh Siji

Mbabar Révisionisme Historis sajroning Adventisme Laodikia: Nliti Kontroversi Babagan “the Daily”

Jeff Pippenger

2024-02-14

Penalaran saka sebab marang akibat iku tanpa guna manawa panjenengan nemtokake akibat iku kanthi kliru, kaya kang wis ditindakaké déning para sejarawan Adventis Laodikia sing kanthi angkuh ngandharaké kahanan lan pribadhi-pribadhi sing ana gandhèngané karo General Conference taun 1888 ing Minneapolis. Komentar ilahi ngenali prastawa mau minangka sawijining pangulangan saka pambrontakan Korah, Datan, lan Abiram, kang didorong déning paukiman sing netepaké yèn wong-wong mau kudu ngumbara ing ara-ara samun patang puluh taun nganti padha mati. Paukiman kang padha iku uga wis katetepaké marang Adventisme Laodikia.

Pambrontakan iku nyakup rembugan-rembugan ndhelik, ing kono para pambrontak katutupan ing wuta rohani Laodikia kang banget nemen, nganti ngalang-alangi wong-wong mau supaya ora mangerteni manawa Gusti Allah pirsia marang rancangan lan pambrontakané sing padha ditindakake ing sajroning lawang-lawang kang katutup. Kaya déné Korah, Datan, lan Abiram ndhelik ana ing kémah-kémahé lan ngrancang rancangané sarta nyebarake pambrontakané marang Musa, mangkono uga para priya kuna ing taun 1888 ndhelik ana ing balik lawang-lawang omahé kang katutup, kanggo ngrancang bebantahan marang Sister White, putrané, lan para utusan pilihan. Wiwit ing titik iku Sister White, Jones, lan Waggoner kudu dadi sasaran serangan.

Papat generasi Adventisme saya suwe saya tuwuh ing pambrontakané, kaya sing kagambarake ing Yeheskiel bab wolu. Kamar-kamar gegambaran ing sajroning Padaleman Suci lahiriah lan padaleman manungsa wus dadi katancepan pangangen-angen ala, lan spiritualisme mapan ana ing para wong tuwa kuna sing katetepake kanggo ngreksa umat. Nganti tumuju taun 1888, para wong tuwa kuna kuwi padha nyebar panyawangan ala marang wewenanging Kitab Suci lan banjur marang Rohing Ramalan, lan ing taun 1884, wahyu-wahyu kabuka mandheg. Spiritualisme panteistis kagungané Kellogg wiwit lumaku mlebu ing sajarah sadurungé taun 1888, lan taun 1888 nandhani tekane generasi kapindho. Para sejarawan Adventis bisa uga ora nyathet paseksen sajarah sing satemené bab pambrontakan kang kawedhar ing patemon iku, nanging manut ilham, para Pengawas swarga “heard every word and registered” “the words in the books of heaven.”

Pambrontakan kang dilambangaké déning “kamar-kamar rahasia kebak gambar” ing kitab Ezekiel iku minangka sawijining serangan marang dhasar-dhasar kang sejati. Iku uga minangka serangan marang nabi wadon lan para utusan kang kapilih, lan iku nandhakaké tekane spiritualisme. Ing generasi iku, serangan gedhé sabanjuré kang bakal ditindakake déning Iblis yaiku marang dhasar dhasaré William Miller piyambak.

Miller ndhasaraké kerangka kabèh panrapan profètisé marang pangerten yèn loro kakuwatan kang ngetokaké kasunyatan sepi lan karusakan ing Daniel pasal woluh, ayat telulas, nggambaraké paganisme kang banjur diterusaké déning kepausan. Ing taun 1901, Lewis Conradi, sawijining pamimpin Adventisme Laodikia ing Jerman, nglairaké manèh pandhangan Protestan sing wis ambruk, yaiku yèn “kang saben dinané” ing kitab Daniel nggambaraké pelayanan Kristus ing papan suci.

Sajeroning mangsa sajarah sawisé pasamuwan Minneapolis taun 1888, spiritualisme saka pimpinan pakaryan kaséhatan saya ngrembaka, pamedhotan tetep lumaku ing antarané para pimpinan nalika akibat saka panolakan marang pekabarané Jones lan Waggoner terus nggawa bilai. Ing wiwitaning abad anyar, W. W. Prescott, sawijining pimpinan Adventis Laodikia kang wis nampa kredensial teologis saka sekolah-sekolah Protestan murtad, nyekel jubah satanis kanggo nglajengaké pamawasé Conradi bab “the daily,” lan kaya lumrahé tansah kedadéan, “para pamenang nulis sajarah.”

Para malaékat suci nyathet sajarah sing sajati, nanging Adventisme Laodikia ngasilaké sawijining pendirian sajarah ing pasulayan bab panolakan marang pangerten Millerite babagan “kang saben dinane,” kang ndadèkaké sapa waé saka “wong-wong kang ora sinau” ing Adventisme Laodikia precaya yèn tegesé “kang saben dinane,” sing déning Sister White diidentifikasi asalé saka “malaékat-malaékat kang diusir saka swarga,” satemené iku sawijining doktrin kang bener. Sajroning taun-taun wiwitan abad kaping rong puluh, W. W. Prescott mimpin ing ngasilaké sawijining publikasi kanthi irah-irahan, *The Protestant*. Sakabèhé dhasar pamikiran publikasi iku yaiku kanggo mulang yèn pangerten Miller babagan “kang saben dinane” iku kliru, lan yèn Protestantisme murtad, ing ngendi dhèwèké olèh kaprigelan teologisé, iku bener nalika maringi sawijining pralambang satanis marang Kristus. Ing sajarah iku A. G. Daniells (Presiden General Conference), manunggal tenaga karo Prescott ing serangan satanis marang kayektèn, sanadyan Sister White wis langsung maringi panyengkuyung marang panemuné Miller babagan “kang saben dinane” minangka kang bener.

“Gusti nduduhaké marang aku yèn bagan taun 1843 iku katuntun déning asta-Né, lan yèn ora ana pérangan siji waé saka bagan iku kang kena diowahi; yèn angka-angka iku wis kaya sing dikarsakaké déning Panjenengané. Yèn asta-Né ana ing sadhuwuré lan ndhelikaké sawijining kaluputan ing sawetara angka, supaya ora ana wong siji waé kang bisa weruh, nganti asta-Né dipunangkat.”

“Banjur aku weruh ngenani ‘Daily,’ manawa tembung ‘sacrifice’ iku ditambahaké déning kawicaksanané manungsa, lan dudu pérangan saka teks; lan manawa Gusti maringaké pamawas sing bener bab iku marang wong-wong sing nglairaké sesambat bab wektu pangadilan. Nalika ana kasatunggalan, sadurungé taun 1844, meh kabèh padha manunggal ing pamawas sing bener ngenani ‘Daily;’ nanging wiwit taun 1844, sajroning kabingungan, pamawas-pamawas liyané wis ditampani, lan pepeteng sarta kabingungan banjur ngetutaké.” *Review and Herald*, November 1, 1850.

Nalika dumadine serangan Prescott lan Daniells marang bebener bab “the daily,” Prescott lan Daniells sajatine makili panemu minoritas ing prakara iku, lan pitutur Sister White sajrone pasulayan kasebut marang wong loro mau yaiku supaya padha meneng, sanadyan piyambakipun ngandharake kanthi tembung kang luwih diplomatis, kayata, “ing kasunyataning meneng ana kawicaksananmu.” Nalika piyambakipun nyaruwe pandhangan palsu wong loro mau, piyambakipun uga nekanake manawa prakara “the daily” iku ora kena digawe pitakon ujian. Para revisionis sajarah, kang revisionisme iku sawijining metode sajarah kang dianggep wiwit tuwuh saka ordho Yesuit ing gréja Katulik, wis migunakaké pangandikanipun bab “the daily” supaya ora digawe pitakon ujian, kanggo ngalang-alangi pambiji kang jujur tumrap doktrin kasebut. Wong-wong mau nyalahsajèkaké pangandikanipun, awit kanthi ajeg padha ngilangi kasunyatan manawa nalika piyambakipun mènèhi pitutur supaya ora nggegèraké prakara “the daily,” piyambakipun tansah mènèhi watesan marang pangandikanipun nganggo ukara kayata, “ing wektu iki,” utawa “ing kaanan kang saiki.”

Minangka sawijining nabi wadon, piyambakipun ngupaya ngendhalèkaké sawijining pasulayan sing saya ngrembaka, sing wis ana ing ambang njalari pamisahan gedhé ing pasamuwan sacara jembar, déning sawatara golongan cilik wong-wong sing ngira yèn amarga padha dadi para pemimpin, mula padha nduwèni wewenang kanggo nyengkuyung apa waé sing padha netepaké minangka kayektèn. Lan Gusti, lumantar pangaribawanipun, njaga pakaryan Iblis iku tetep kaendhalèkaké nganti piyambakipun séda. Banjur ing taun 1931, ana sawijining dorongan anyar kanggo nampik kayektèn bab “the daily” sing dicoba, lan ing pungkasane kasil kaleksanan. Saiki pangertosan sing sejati bab tegesé “the daily” iku dadi pangertosan minoritas ing Adventisme Laodikia, lan ing sajroning kaanan saiki “the daily” iku temtu dadi pitakonan ujian.

Nalika panemu sing dianut déning mayoritas nyekel pangerten sing bener, iku dudu sawijining ujian; nanging nalika bebener apa waé ditetepake minangka kasalahan, nalika iku iku dadi sawijining ujian. Nalika kompilasi naskah sing diwènèhi irah-irahan Manuscript Releases diterbitake ing taun 1980-an, utawa sakiteré wektu kuwi, nalika semana banjur diakoni ana sawijining artikel sing cetha banget ing oposisi marang panemune Prescott lan Daniells bab “the daily,” kaya déné dhukungane marang panemune Miller.

“Ing tataran pengalaman kita ing wekdal punika, pikiran kita boten kenging dipunwalihaken saking pepadhang mirunggan ingkang sampun kaparingaken [dhateng kita] kangge dipunwawas wonten ing pakempalan wigati konferènsi kita. Lan wonten Sedulur Daniells, ingkang pikiranipun dipungarap déning satru; lan pikiran panjenengan saha pikiranipun Sepuh Prescott sami dipungarap déning para malaékat ingkang sampun kabuwang saking swarga. Pakaryanipun Sétan punika ngalihaken pikiran panjenengan, supados bab-bab alit saha rincian-rincian dipunlebokaken ingkang Gusti boten maringi ilham dhateng panjenengan supados dipunlebokaken. Bab-bab punika boten wigati pokok. Nanging punika gadhah teges ageng tumrap perjuwanganing kayekten. Lan gagasan-gagasan saking pikiran panjenengan, manawi panjenengan saged dipunseret adoh dhateng bab-bab alit utawi rincian-rincian, punika pakaryan

rekasanipun Sétan. Kangge mbeneraken perkawis-perkawis alit wonten ing buku-buku ingkang sampun kaserat, panjenengan ngira menawi punika badhé dados pakaryan ageng. Nanging kula dipuntitah, Meneng punika kaluhuraning wicara.

“Aku diprentah supaya ngandika, Mandhega anggonmu goleki cacat. Manawa ancas iki saka Iblis bisa kaleksanan, mula katone marang kowe yen pakaryanmu bakal dianggep minangka kang paling nggumunake ing rancangan. Iku wus dadi rancanganing satru supaya sakabèhé prakara kang dianggep pantes diprayogakaké mau katuduhaké ing panggonan kang sakèhé golongan pikiran ora sarujuk.”

“Lan apa banjur? Pakaryan banget sing ndadèkaké Iblis rena bakal kelakon. Bakal diwènèhaké sawijining gambaran marang wong-wong njaba, dudu ngenani percaya kita, nanging mung apa sing cocog karo karepé wong-wong mau, sing bakal ngrembakakaké sipat-sipat watak kang bakal njalari kebingungan gedhé lan ngrebut wektu-wektu emas kang kuduné digunakaké kanthi sregep kanggo ngaturaké piwulang gedhé ana ing ngarepé wong akèh. Panyajian-panyajian bab prakara apa waé sing wis kita garap ora bakal bisa kabèh selaras, lan asilé bakal mbingungaké pikirané wong-wong percaya lan wong-wong sing ora percaya. Iki pancèn bab banget sing wis dirancang déning Sétan supaya kelakon—apa waé sing bisa digedhèkaké kaya-kaya sawijining pasulayan.”

“Wacanen Yézkiel, bab 28. Saiki, ing kéné ana sawijining pakaryan gedhé, ing ngendi roh-roh anèh bisa mèlu tumindak. Nanging Pangéran nduwèni sawijining pakaryan kang kudu katindakaké kanggo nylametaké jiwa-jiwa sing lagi binasak; lan papan-papan kang bisa diisèni déning Sétan, kanthi nyamur, nggawa kacawuhan ana ing barisan kita, iku bakal ditindakaké kanthi sampurna, lan kabèh béda-béda cilik mau bakal dadi saya gedhé lan katon cetha.”

“Lan wiwit kawitan aku wus dipratélakaké yèn Gusti ora masrahaké bebaning pakaryan iki marang para Sepuh Daniells utawa Prescott. Apa akaling Iblis kudu dipasrahaké mlebu, apa ‘Daily’ iki kudu dadi prakara kang mangkono gedhéné nganti digawa mlebu kanggo mbingungaké pikiran lan ngalang-alangi majuning pakaryan ing mangsa kang wigati iki? Ora kena mangkono, apa waé kahanané. Bab iki ora kena diangkat, amarga roh kang bakal digawa mlebu iku bakal nimbulaké larangan, lan Lucifer lagi ngawasi saben gerakan. Piranti-piranti Setan bakal miwiti pakaryané, lan kabingungan bakal digawa mlebu ing antarané kita. Kowé ora katimbali kanggo nggoleki bedaning panemu kang dudu pitakonan panguji; nanging menengmu iku wicara kang cetha. Aku ndeleng prakara iki kabèh kanthi cetha ana ing ngarepku. Manawa Iblis bisa nyeret sapa waé saka umat kita dhéwé ing bab-bab iki, kaya kang wis dirancangé, prekarané Setan bakal menang. Saiki pakaryan iku kudu enggal ditindakaké tanpa tundha lan aja ana [bedaning] panemu kang diwedharaké.”

“Setan bakal nyurung wong-wong mau kang wis metu saka antarané kita supaya nyawiji karo para malaékat ala lan ngalang-alangi pakaryan kita lumantar pitakon-pitakon kang ora wigati, lan sepira gedhéné kabungahan ing pakemahaning mungsuh. Rapatna bebarengan, rapatna bebarengan. Kabèh prabédan iku kudu kakubur. Pakaryan kita saiki yaiku nyawisaké kabèh kakuwatan jasmani kita lan sakabèhé daya saraf otak kita

kanggo nyingkiraké prabédan-prabédan iki saka dalan, lan supaya kabèh dadi selaras. Menawa Setan, kanthi kawicaksanané kang gedhé nanging ora kasucèkaké, diidnaké olèh pegangan sing paling sithik waé, [dhèwèké mesthi bungah].”

“Saiki, nalika aku weruh kepriyé kowé padha makarya, pikiranku nangkep sakabèhé kaanan iku lan asilé menawa kowé nerusaké lan maringi marang golongan-golongan sing wis ninggalaké kita sanadyan mung kasempatan sing paling sethithik kanggo nggawa karancuan ana ing antarané barisan kita. Kurangé kawicaksananmu iku bakal dadi pas kaya sing dikarepaké Sétan. Proklamasimu sing sora iku dudu ana ing sangisoring ilhamé Roh Suci. Aku diprentah supaya kandha marang kowé yèn tumindakmu nggolèki cacat ana ing tulisané wong-wong sing wis katuntun déning Gusti Allah iku dudu ilham saka Gusti Allah. Lan menawa iki kawicaksanan sing bakal diwènèhaké Elder Daniells marang wong akèh, aja pisan-pisan maringi dhèwèké kalungguhan resmi, awit dhèwèké ora bisa nalar saka sabab marang akibat. Menengmu babagan prekara iki iku kawicaksananmu. Saiki, samubarang kaya nggolèki cacat ana ing terbitan wong-wong sing wis ora urip iku dudu pakaryan sing dipasrahaké Gusti Allah marang sapa waé ing antaramu kanggo dilakoni. Amarga menawa wong-wong iki—Elders Daniells lan Prescott—wis ngetutaké pituduh sing diwènèhaké ing makarya ing kutha-kutha, mesthiné bakal ana akèh, ya akèh banget, wong sing yakin marang bebener lan banjur mratobat, wong-wong sing mumpuni sing [saiki] ana ing kalungguhan-kalungguhan sing ora bakal tau bisa digayuh.”

“Salumahing jagad kudu dianggep minangka satunggaling kulawarga ageng. Lan manawa panjenengan kagungan sumber kawruh ingkang mekaten limrahipun kangge dipunpundhut, yagene panjenengan sampun ngantos nglilakaken jagad punika sirna ngantos pirang-pirang taun déning paseksi-paseksi ingkang sampun kaparingaken déning Gusti kita, Yesus Kristus? Agami ingkang sajati mulang dhateng kita supados nganggep saben priya lan wanita minangka pribadi ingkang saged kita tindaki kabecikan.”

“Bab iki wis pirang-pirang taun kacithak: ‘Pikiran kang Imbang,’ paseksen marang Penatua Andrews. Pikiran iku bisa dilatih supaya dadi kakuwatan kanggo mangertèni kapan kudu ngandika lan beban apa kang kudu ditampani lan ditanggung, amarga Kristus iku Guru panjenengan. Lan aku wedi banget tumrap panjenengan [nalika aku weruh panjenengan] ngunggul-unggulaké kawicaksanan panjenengan dhéwé lan nempuh dalan kang njalari mlebu béda-béda panemu. Pangéran nimbali para wong wicaksana kang bisa meneng nalika iku dadi kawicaksanan tumrap wong-wong mau kanggo tumindak mangkono. Menawa panjenengan kepéngin dadi manungsa kang wutuh, panjenengan mbutuhaké kasucèkaké lumantar Gusti Yésus Kristus. Saiki ana pakaryan kang lagi wae diwiwiti, lan muga kawicaksanan katon ana ing saben pelayan, ing saben présidhèn konferènsi. Nanging ing kéné ana sawijining pakaryan kang kuduné wis panjenengan cekel wiwit pirang-pirang taun kapungkur, ing panggonan panjenengan dibutuhaké kanggo ngangkat swara panjenengan tumrap pakaryan iki dhéwé. Kristus maringi pituduh-pituduh mirunggan marang sakèhé umat-Nya bab apa kang kudu ditindakaké lan bab prakara-prakara kang ora kena ditindakaké. Lan isih ana sawetara

wektu tumrap kita kanggo nindakaké kabeneraning Pangéran. Panjenengan bisa mangertèni dalaning Pangéran. Aku weruh ancas panjenengan kanggo ngatur samubarang manut rancangan panjenengan dhéwé sawisé panjenengan dipasang dadi présidhèn. Panjenengan wis ngira yèn panjenengan bakal nindakaké prakara-prakara kang nggumunakaké, kang satemené dadi pakaryan kang ora dipasrahaké Gusti Allah marang tangan panjenengan kanggo ditindakaké. Saiki, pakaryan panjenengan dudu nindhés, nanging nglilakaké saben kabutuhan sabisa-bisané menawa Pangéran wis nampani panjenengan kanggo ngabdi. Nanging panjenengan wiwit banget awal wis mratandhani yèn kawicaksanan lan paugeran pangadilan kang wis disucèkaké durung kababar déning panjenengan. Panjenengan ngumbar prakara-prakara kang ora bakal ditampa kejaba menawa Pangéran maringi pepadhang.”

“Aku wis diwulang yèn tumindak kesusu kang kaya mangkono iku ora [kudu] ditindakaké [kaya mangkono], kayata milih kowé dadi présidhèn konferènsi sanajan mung setaun manèh. Nanging Pangéran nglarang supaya ora ana manèh prakara-prakara kesusu kang kaya mangkono nganti perkara iku digawa ana ing ngarsané Pangéran sajroning pandonga; lan déné kowé wis nampa pesen yèn pakaryané Pangéran kang dipasrahaké marang présidhèn iku tanggung jawab kang banget sa [k]ral lan abot, kowé ora nduwé hak moral kanggo njeblug kaya sing kok tindakaké bab “Daily” iku lan ngira yèn pangaribawamu bakal netepaké pitakonan iku. Ana Penatua Haskell, kang wis nanggung tanggung jawab-tanggung jawab abot, lan ana Penatua Irwin lan sawetara wong liya kang bisa tak sebut, kang padha nanggung tanggung jawab-tanggung jawab abot.

“Ing endi pakurmatanmu marang para wong sepuh? Panguwasa apa kang bisa koktindakaké tanpa nglumpukaké kabèh wong sing tanggung jawab kanggo nimbang prakara iku? Nanging sapunika ayo kita nliti prakara iki. Sapunika kita kudu nimbang manèh apa iki paukumané Pangéran, ing ngarepé pakaryan kang wis katiwasaké, kanthi nuduhaké semangatmu kanggo nerusaké pakaryan iku nganti setaun manèh. Manawa kowé bakal nerusaké pakaryan iku setaun manèh kanthi pitulungan kang bakal manunggal karo kowé, mesthiné kudu ana owah-owahan kang dumadi ana ing kowé lan ing Penatua Prescott. Lan asorana atimu piyambak ana ing ngarsané Allah. Pangéran kudu mirsani ana ing kowé pratélan saka pengalaman kang béda, awit manawa tau ana wong-wong kang mbutuhaké dibalèkaké manèh marang pangowahaning ati ing wektu sapunika iki, wong-wong iku ya iku Penatua Daniells lan Penatua Prescott.

“Pitu wong lanang kudu kapilih, yaiku wong-wong kang wicaksana lan lumantar pakaryaning sih-rahmaté Allah [mènèhi] bukti [bab] sawijining pambalikan manèh. Awit menawa ana wong-wong kang mengkon kabutakane nganti ora bisa nalar saka sabab marang akibat, satemah padha nglirwakake wong-wong kang wis nanggung tanggung jawabing pakaryan lan para présidhèn konferènsi iki, [yaiku] wong-wong [kang] wis ngemban pakaryan luwih saka rong taun, saéngga padha ora digatekake lan dumadi akibat kang mangkono gumrégahé nganti wong-wong padha nglalèkaké pakaryan kang sajroning taun-taun wis tansah katuduh ana ing ngarepé—yaiku pakaryan ing kutha-kutha—lan ora ana, utawa mung sathithik banget, kawigatosan

[kang] diparingake marang para wong tuwa kanggo pitedah, nanging malah mratélakaké prakara-prakara kang dipilihé dhéwé kanggo diwènèhake marang wong akèh, iku mbuktèkaké dhéwé bab ora amané wong-wong kang arep dipasrahi pakaryan kang agung lan nggumunaké mengkonono.”

“Sang Kristus ora pejah. Panjenengane ora bakal tau nglilani pakaryanipun diterusake kanthi cara aneh kaya mangkene. Buku-buku iku kareben apa anane. Manawa ana owah-owahan kang satemene wigati, Gusti Allah bakal ndadosake kasalarasan ana ing owah-owahan iku kanthi selaras, nanging manawa sawijining pekabaran wis dipasrahake marang manungsa kanthi tanggung jawab gedhe kang kinandhut ing kono, [Gusti Allah] nuntut kasetyan kang makarya lumantar katresnan lan nyucekake jiwa. Sesepeuh Daniells lan Prescott kaloroné padha mbutuhake panobatan malih. Sawijining pakaryan aneh wis mlebu, lan iku ora selaras karo pakaryan kang Sang Kristus rawuh ing jagad kita kanggo nindakaké; lan kabeh wong kang satemene wis mratobat bakal nindakaké pakaryané Sang Kristus.

“Kita kabèh [kudu] nindakaké pakaryan kang bakal ngluhuraké Sang Rama. Kita wis tekan ing krisis—ya iku supaya padha salaras karo wataké Gusti Yesus Kristus ing mangsa panyawisan iki, utawa aja nyoba [nindakaké iku]. Sesepeuh Daniells, [sampeyan ora] kena ngrasa bébas ngunggahaké swara panjenengan kanthi sora kaya sing wis panjenengan tindakaké ana ing kaanan kang padha. Lan mangertia, présidhèn sawijining konferènsi iku dudu panguwasa. Panjenengané nyambut gawé sesarengan karo para wong wicaksana kang manggoni kalungguhan minangka présidhèn-présidhèn kang wis ditampi déning Gusti Allah. Panjenengané ora nduwèni kabébasan kanggo campur tangan marang tulisan-tulisan ing buku-buku cetak saka pena-pena kang wis ditampi déning Gusti Allah. Wong-wong mau ora kena manèh nyekel panguwasa kajaba yèn padha nuduhaké luwih sithik daya mrentah lan nguwasani. Krisis wis dumadi, awit Gusti Allah bakal kaaibaké.”

“Piyé anggoné Gusti mirsani kutha-kutha sing durung digarap? Kristus ana ing swarga. Saiki pangakoné kudu mangkéné, ‘Ora ana pamaréntahan karajan. Lan saiki iki wektuné krisising jagad iki. Saiki Aku iki Kuwasa kanggo nylametaké utawa ngrusak. Saiki iki wektuné nalika nasib kabèh ana ing astaning-Ku. Aku wis maringi nyawa-Ku kanggo nylametaké jagad. Lan “Aku, manawa Aku kaangkat munggah,” sih-rahmat kang nylametaké sing bakal Dakparingaké bakal mbuktèkaké yèn kabèh wong sing gelem kawangun manut kaserupan ilahi lan dadi siji karo Aku bakal nyambut-gawé kaya Aku nyambut-gawé lumantar kuwasa sih-rahmat-Ku kang nebus.’ Sapa waé sing gelem, [muga] nyekel gegandhèngan karo para saduluré kanggo nindakaké pakaryan sing diparingaké marang wong-wong mau kanggo ditindakaké nalika padha mapan ing papan-papan tanggung jawab miturut piwulang sing diparingaké déning Gusti, lan ngupaya kanthi satuhu banget supaya nyambut-gawé kanthi karukunan kang sampurna karo Panjenengané sing mangkonono tresna marang jagad nganti maringaké nyawané minangka kurban kang sampurna kanggo kaslametaning jagad. Aku matur marang para pelados kita, yèn nalika padha mlebu ing pakaryan ing kutha-kutha kita, muga ana kasunyatan suci kang ayem ngiringi paladosan Sabda. Kita ora bisa nindakaké kesan sing

samesthiné tumrap pikiraning rakyat manawa kita...”

“Aku nyalin saka Buku Harianku. Kayektèn kaya dene ana ing Gusti Yesus—ucapna, ndedongaa, pracayaa saben tembungé ana ing kasantosané. Apa kauntunganmu manawa kaluputan digawa menyang ngarepé wong-wong sing wis nyimpang saka percaya lan nggatèkaké roh-roh panggodha, wong-wong sing durung suwe iki bebarengan karo kita ana ing percaya? Apa kowé bakal ngadeg ing sisihé Iblis? Wenenaa kawigatènmumu marang paladhèn-paladhèn sing durung digarap. Ana pakaryan sadonya ana ing ngarepé kita. Aku kaparingan pepadhang gegambaran bab John Kellogg.

“Satunggaling pribadi ingkang narik kawigatosan sanget makili gagasan-gagasan saking pamanggih-pamanggih ingkang katingal meyakinkan ingkang dipunaturakenipun, yaiku raos-raos pamanggih ingkang benten saking bebenering Kitab Suci ingkang sajati. Lan para tiyang ingkang kaluwen lan kasatan amargi ngudi satunggaling prekawis ingkang enggal padha ngrembakakaken gagasan-gagasan [ingkang makaten meyakinkanipun] saéngga Penatua Prescott wonten ing bebaya ingkang ageng. Penatua Daniells ugi wonten ing bebaya ingkang ageng [badhe] kapundhut mlebet ing satunggaling kasasaraken, bilih raos-raos pamanggih punika saged dipunucapaken wonten ing pundi-pundi, punika badhe dados kados satunggaling donya enggal.”

“Inggih, mesthi mekaten, nanging nalika pikiranipun sami kaserep mekaten, kula dipun-tuduhaké bilih Sadérék Daniells lan Sadérék Prescott sami nenun wonten ing pengalamanipun raos-raos ingkang katingalipun rohaniah [istis] lan narik umat kita dhateng raos-raos ingkang éndah ingkang, menawi saged, badhé nasaraken para pilihan piyambak. Kanthi pena kula, kula kedah nelusur [kasunyatan] bilih para sadérék punika badhé mirsani cacad wonten ing gagasan-gagasanipun ingkang nyasaraké, ingkang badhé ndadosaken kayektèn wonten ing kawontenan boten mesthi; lan [nanging] piyambakipun [badhe] tetep ngadeg medal kados-kados [manawi gadhah] pamahaman rohaniah ingkang ageng. Saiki kula kedah ngandharaken dhateng piyambakipun [bilih] nalika prakara punika dipun-tuduhaké dhateng kula, nalika Penatua Daniells ngungkapaken swantenipun kados kalasangka wonten ing mbélani gagasan-gagasanipun bab ‘Daily,’ asil-asil salajengipun sampun dipun-suguhaken. Umat kita saya dados bingung. Kula mirsani asilipun, lajeng kula kaparingan pepéling bilih menawi Penatua Daniells, tanpa nggatèkaken pungkasanipun, tetep kasengsem mekaten lan nglilakaken piyambakipun pitados bilih piyambakipun wonten ing sangandhaping inspirasi Allah, skeptisisme badhé kasebar ing antawisipun barisan kita wonten ing pundi-pundi, lan kita badhé dumunung wonten ing papan ing ngendi Sétan badhé nggawa pesen-pesenipun. Kafir boten pitados lan skeptisisme ingkang temen badhé kasebar wonten ing pikiraning manungsa, lan panèn-panèn piala ingkang anèh badhé nggentosi kayektèn.” Manuscript Releases, volume 20, 17–22.

Sajarahing generasi kapindho mratelakaké saya mundhaké pambrontakan. Spiritisme sing kaétokaké déning kamar-kamar gegambarané Ezekiel nggambaraké yèn “Sadulur Daniells lan Sadulur Prescott lagi ngrémbakakaké menyang sajroning pangalamané panemu-panemu kang awujud kaya spiritisme lan narik umat kita marang raos-raos éndah kang bakal

ngapusi, manawa bisa, malah para pinilih piyambak.” Spiritisme sing ana gandhèngané karo pamawas palsu bab “the daily,” iku minangka pralambang apa sing, manawa bisa, bakal ngapusi para pinilih piyambak. Dhèwèké nyandhakaké bebarengan spiritisme saka panteisme sing lagi dipunmajengaké déning Kellogg karo dorongané Prescott lan Daniells kanggo netepaké “the daily” minangka paladosan Kristus ing papan suci.

Dhèwèké mènèhi dhawuh marang wong-wong mau supaya ora ndumuk kitab-kitab iku, kang kanthi mangkono panjenengané lagi ngadhepi dorongan saka Prescott lan Daniells kanggo nulis ulang buku karangan Uriah Smith, Daniel and the Revelation, supaya piwulangé bab “the daily,” dicopot, kaya dene Miller uga ngenali prakara iku. Para revisionis sajarah saka Laodikia, kang déning Yesaya diarani “wong-wong kang sinau”, wis nindakaké sawijining pakaryan kang nggumunaké tumrap wong-wong Adventisme kang ora sinau; awit wong-wong mau wis nyaléwèhaké paseksèning sajarah supaya nuntun wong-wong kang kupingé gatel lan pakulinan sinaué cethek supaya ngira yèn prakara “the daily,” iku ora wigati, lan yèn Miller iku klèru ing prakara iku. Pakaryan revisi iku minangka bagéan saka reruntuhan kang dituduhaké marang Miller, kang bakal disapu lunga déning wong kang nggawa sapu rereged, ing wektu nalika pepanggihaning pangwasané Gusti Allah ing Midnight Cry diulang manèh.

Kita bakal nerusake panaliten kita ngenani generasi kapindho Adventisme Laodikia ing artikel sabanjuré.

“Pangandika, ‘Majua,’ isih kudu dirungokake lan diajeni. Kahanan-kahanan kang warna-warni kang dumadi ing jagad kita nuntut pakaryan kang bakal ngadhepi perkembangan-perkembangan mirunggan iki. Gusti mbutuhake wong-wong kang landhep lan cetha pangriptane ing bab rohani, wong-wong kang digarap dening Roh Suci, kang satemene nampani manna kang seger saka swarga. Ing pamikiran wong-wong kaya mangkono, Sabdaning Allah madhangi kanthi pepadhang, ngudharake marang wong-wong mau luwih saka sadurunge dalan kang aman. Roh Suci makarya ing pikiran lan ati. Wektune wis tekan nalika lumantar para utusaning Allah gulungan kitab lagi dibabar marang jagad. Para pandhidhik ing sekolah-sekolah kita aja pisan-pisan kabelenggu amarga dipangandikani yen wong-wong mau mung kena mulang apa kang wis diwulangake nganti saiki. Singkirna watesan-watesan iki. Ana Allah kang maringi piwucal kang kudu diucapake dening umate. Aja nganti ana pelayan Injil ngrasa kaiket utawa diukur manut ukuraning manungsa. Injil kudu kaleksanan manut karo piwucal-piwucal kang dikirim dening Allah. Apa kang diparingake Allah marang para abdiné supaya diucapake ing dina iki mbok menawa dudu kayekten kang ana kanggo jaman rong puluh taun kapungkur, nanging iku pesening Allah kanggo wektu iki.” The 1888 Materials, 133.